

РЕШЕНИЕ

№ 11191

гр. София, 22.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1884** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. С. К Ц (S. S. K C), гражданин на Н., чрез адвокат Г. П., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24 срещу Отказ № 260122101223 за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на оспорващия, постановен от директора на Дирекция „Миграция“ - МВР. В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби.

Посочено е, че С. С. К Ц, чрез неговия работодател „Енергия Търговище“ АД е представил всички изискуеми документи, за да му бъде издадено разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“. Налице е трудов договор, подписан от оспорващия с посоченото дружество, свидетелство за съдимост, издадено от компетентните власти в Н. и доказателства за осигурено жилище. „Енергия Търговище“ АД е търсило да наеме работници, чрез публикуване на обяви за работа, но кандидати не е имало. От представеното удостоверение издадено от компетентната ТД на НАП, [населено място] се установява, че работодателят не е имал непогасени публични задължения.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява и не се представлява. От упълномощения от него адвокат П. са представени допълнителни съображения в писмено становище. Претендира присъждане на разноски, включително адвокатско

възнаграждение, определено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът не се явява и не се представлява. В писмена защита пълномощникът му юрисконсулт Ч. оспорва жалбата. Твърди, че положителното становище на Агенцията по заетостта (АЗ) е задължително условие за получаване на разрешение за пребиваване по чл. 24и от ЗЧРБ, защото Директора на Дирекция „Миграция” – МВР действа в условията на обвързана компетентност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

„Енергия Търговище” АД, чрез адвокат Г. П. е подало до съответното структурно звено на Дирекция „Миграция” – МВР, от името на С. С. К Ц, заявление рег. № 250808153551/08.08.2025 г. за предоставяне на право на достъп до пазара на труда на чужденеца, на основание чл. 7, ал. 5 от Закона за трудовата миграция и трудовата повинност (ЗТМТМ). Към заявлението са приложени копие от паспорта на кандидата, издаден от съответните непалски власти, подписан трудов договор, видно от който С. С. К Ц ще бъде назначен на длъжност „общ работник”, декларация от работодателя, че условията на труд и заплащане за чужденеца не са по-неблагоприятни от условията за български граждани за съответната категория труд, свидетелство за съдимост на С. С. К Ц и доказателства за осигурено жилище.

На основание чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ, Дирекция „Миграция” е изпратила по електронен път на Агенцията по заетостта, заявлението и приложените към него документи за провеждане на съгласуване на основание чл. 15 от ЗТМТМ.

С писмено становище № 260108145033, Изпълнителният директор на АЗ е изразил отрицателно становище относно заемането на длъжността „общ работник” в „Енергия Търговище” АД от страна на С. С. К Ц, гражданин на Н..

В мотивите на становището е посочено, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ, Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване.

Предвид изразеното отрицателно становище от Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на за достъп до пазара на труда, чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, административният орган е приел, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. В оспорения отказ е посочено, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република Б. води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република Б..

Като доказателства по делото са приети, изпратени от АЗ документи, касаещи заявлението на С. С. К Ц за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, които са били разгледани от агенцията.

В хода на съдебното производство беше установено, че подаденото заявление от С. С. К Ц за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ не е било предмет на съгласуване с Държавната агенция „Национална

сигурност”.

Видно от приетото писмо изх. № 40-25-254-1/02.03.2026 г., издадено от ТД на НАП, [населено място], офис Т., към 18.02.2026 г. „Енергия Търговище” АД, с ЕИК[ЕИК], има изискуеми данъчни и осигурителни задължения.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: по преписката няма данни за надлежно връчване на процесният отказ на С. С. К Ц или на негов пълномощник, поради което следва да се приеме, че подадената директно в АССГ жалба на 04.02.2026 г. (вх. № 3996) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на разрешение за пребиваване е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ - Директор на Дирекция „Миграция” – МВР.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че от името на С. С. К Ц, гражданин на Н. е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно тази норма (в приложимата към момента на подаване на заявлението редакция), разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба (в приложимата редакция към момента на подаването на заявлението за издаване на виза), заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 на чл. 24и от ЗЧРБ са посочени всички документи, които следва да бъдат подадени със заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. (чл. 24и, ал. 9 от ЗЧРБ, в приложимата редакция).

Според чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на

основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя.

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на С. С. К Ц, гражданин на Н.. В становището са изложени мотиви, описани подробно по-горе.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с довода, че при отрицателно становище на АЗ, Дирекция „Миграция” – МВР, действа при условията на обвързана компетентност. Становището на АЗ съставлява изискуемо съгласие, според чл. 53 от АПК, на друг орган, различен от водещия производството орган, чиито акт се оспорва. Доколкото това становище е част от производството по издаване на крайния акт, то не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, но подлежи на проверка за законосъобразност именно в съдебното производство поради липсата на друг ред за защита (вж. решение № 3921/14.04.2025 г. по адм. д. № 1750/2025 г. на ВАС и др.).

В разглеждания казус АЗ е приела, че работодателят „Енергия Търговище” АД има публични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Това обстоятелство не беше опровергано в хода на съдебното производство, а беше потвърдено от описаното по-горе писмо на ТД на НАП, [населено място], офис Т.. Наличието на публични задължения е отрицателна предпоставка по чл. 11, т. 8 от ЗТМТМ, за предоставяне на достъп до пазара на труда, чрез за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ и основание за издаване на отрицателно становище от страна на изпълнителния директор на АЗ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и при съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът, чрез процесуалния си представител е поискал такива, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. К Ц (S. S. K C), гражданин на Н., чрез адвокат Г. П., срещу Отказ № 260122101223 за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на оспорващия, постановен от директора на Дирекция „Миграция“ - МВР.

ОСЪЖДА С. С. К Ц (S. S. K C), гражданин на Н. да заплати на Дирекция „Миграция” – МВР, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 40,9 (четиридесет евро и деветдесет цента) евро или 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1884 по описа за 2026 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..